

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Budapest, Ferenc krt. 14.

Levelezési cím: **1450 Budapest, Pf. 77.**

Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**

Telefon/fax: **413-6672, 413-6673**

Szerkesztőségi mobil: **(70) 388-7034**

Központi e-mail cím és előfizetés:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu

www.facebook.com/magyarnaplo

Kiadja az Írott Szó Alapítvány

(1092 Bp., Ferenc krt. 14.)

és a Magyar Napló Kiadó Kft.

(1062 Bp., Bajza utca 18.)

Terjeszti a Magyar Lapterjesztő Zrt.

(1097 Bp., Táblás u. 32.)

Előfizetésben terjeszti

a Magyar Posta Zrt. Hírlap Üzletága

(1080 Bp., Orczy tér 1.)

Előfizethető valamennyi postán,

a kézbesítőknél, e-mailen (hirlap@posta.hu),

faxon (303-3440)

Egy évre 7500 Ft, fél évre 3900 Ft.

További információ: 06-80-444-444

Nyomda: Pannónia Nyomda Kft.

(1139 Bp., Frangepán u. 16.)

**A folyóirat megrendelhető
szerkesztőségünkben is:**

• személyesen:

1092 Budapest, Ferenc krt. 14. I/5.

• levélben: **1450 Budapest, Pf.: 77.**

• telefonon: **06-1-413-6672**

• e-mailen: **info@magyarnaplo.hu**

Égi királynő

„Ég királynője, e világ jeles újjászervezője, végső könyörgéseimben a szent-egyházat a püspökökkel, papokkal, az országot a néppel s az urakkal a te oltalmadra bízom; nékik utolsó Istenhozzádot mondva lelkemet kezedbe ajánlom.” Hartvik püspök mintegy hetven-hetvenöt esztendővel első, szent királyunk halála után így örököltette meg Szent István legendájában a halálán lévő nagy uralkodó utolsó fohászát. Nemcsak a szájhagyományra, két korábbi Szent István legendára is támaszkodott, amikor művét Könyves Kálmán király kérésére elkészítette.

Az idei augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján van éppen 976 éve annak, hogy ezek a szavak a székesfehérvári királyi udvarban elhangzottak az egybehívott országnagyok és egyházi méltóságok jelenlétében. Mindannyian tanultuk az iskolában, hogy nehéz helyzetben volt idős országalapítónk: néhány nappal azelőtt, hogy utódjaként királlyá koronáztathatta volna, váratlanul elhunyt fia, Imre herceg, akit pedig nagy gonddal készített fel az ország vezetésére.

Imre – a kortársak emlékezete szerint – mind katonai, mind hadvezéri erényekben, mind szellemi képességekben méltó volt a magyar királyi trónra. Jellemét édesapja uralkodásának példája és fia számára írt *Intelmei* formálták, de szíve tisztaságában, hitének erejében édesanyja, Boldog Bajor Gizella életmintája is ösztönözte. Nyelvekben, tudományokban való jártasságát nevelőjének, Szent Gellértnek köszönhette, aki tizenkét esztendőn át volt tanára és lelki vezetője. Amikor 1031. szeptember 2-án vadászbaleset következtében meghalt, a királyi pár gyásza összekapcsolódott az ország népének megrendülésével, mély fájdalommal: a mintaszerűen megalapozott jövő reménye, a magyar államiság biztonságos építményének sorsa kérdőjeleződött meg.

Szent István uralkodásának utolsó hét esztendejében ennek a tragikus eseménynek a súlyát hordozta. Ennek terhe alatt élte át, és értette meg teljes mélységében minden emberi munkálkodás esendő voltát és minden földi terv sikerének legfontosabb feltételét: a vele együttműködő isteni akaratot.

Sokszor hallhatunk, olvashatunk tudós eszme-futtatásokat arról, milyen is volt valójában szent királyunk? Tehetséges, de véreskezű hadvezér és uralkodó? Okosan és merészen mérlegelni és dönteni képes politikai lángelme? Elhatározását tűzön-vízen át megvalósító hiterjesztő? Népe jövőjét pontosan megtervezni képes, a rövidtávú szenvedéseket hosszú távú megalapozottságra beváltó stratégia?

Az utókor minden lehetséges kérdésére ebben az utolsó történelmi tettében találhatjuk meg a választ. Bár kijelölte királyi utódját oldalági rokona, Orseolo Péter személyében, csak egy emberi méltóságot, az országvezető szerepét hagyta a kényyszerűen választott trónkövetőre. De tudta, hogy az ország sorsát nem emberi kézbe kell letennie. Felajánlása nem a halála utáni évekre, évtizedekre tervező uralkodó tette volt, hanem minden emberi életre, minden emberi alkotásra érvényes útmutatás. Alázattal elfogadta az ősi mondás igazságát: *Ember tervez, Isten végez*, és megkereste a lelkéhez legközelebb álló szakrális személy, az Istenanya, a Nagyboldogasszony segítségére kész, kinyújtott kezét.

Örök időkre szóló pátróna, égi királynő oltalmára bízta Magyarországot.

Mezey Katalin

Szerkesztőbizottság: *Jókai Anna* (elnök),
Báger Gusztáv, *Horváth Antal*,
Kalász Márton, *Kő Pál*, *Nemes Attila*,
Salamon Konrád, *Szakály Sándor*, *Vasy Géza*

Főszerkesztő: Oláh János
E-mail: olahjanos@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7035

A szerkesztőség tagjai:

Bíró Gergely
(olvasószerkesztő, próza)
E-mail: proza@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Cech Vilmosné
(gazdasági ügyintéző)

Csontos János
(Nyitott Műhely)

Gilányi Magdolna (szerkesztő)
E-mail: gilanyi.magdolna@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-8147

Réger Ádám (Könyvszemle, szerkesztő)
E-mail: regeradam@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Szalai Judit (szerkesztő)
E-mail: szalaijudit@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-7962

Szentmártoni Anikó
(szerkesztőségi titkár, terjesztés, előfizetés)
E-mail: szentmartonia@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7030

Zsiga Kristóf (könyvkiadás)
E-mail: zsigakristof@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

Zsille Gábor (vers)
E-mail: vers@magyarnaplo.hu

Bornemissza Ádám (tördelőszerkesztő)

Borító: **Oláh Mátyás László**

A címlapon: **Barna T. Attila**
(**Oláh Gergely Máté** felvétele)

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Mutatópéldány kérhető a szerkesztőségben.

Mezey Katalin: *Égi királynő* 1

SZEMHATÁR

Szentmártoni János: <i>Férfikorom</i>	3
<i>Eső előtt hazaérni</i>	4
Hóvári János: <i>A szarajevói merénylet 100. évfordulóján</i>	5
Marno János: <i>A kútnál; 1974; Álomátirat</i>	9
Csontos Márta: <i>Árnyékom helyén; Lélekduplőr</i>	10
Ködöböcz Gábor: <i>A pusztulás stációi Ferenczes István tényfeltáró krónikáiban</i>	11
Szigeti Lajos: <i>Szélhárfa; Földközben</i>	17
Szegedi Kovács György: <i>Láttam az ablakból; Csókok; Légszomj</i>	18
Deák-Sárosi László: <i>Az 1956-os forradalom lélektana:</i> <i>A nagyrozsdási eset (1957)</i>	19
Oláh János: <i>A két alku közötti nemzedék</i>	25
Urbán Péter: <i>Sámán-szabadság</i>	30
Oláh Katalin Kinga: <i>Élni és alkotni. Pató Róza szobrászművészről</i>	34
Stanczik-Starecz Ervin: <i>Élve temetett harsona; Óceánparton</i>	37
Kötter Tamás: <i>Kagyló belga módra</i>	38
Boda Magdolna: <i>Álmatlanság</i>	47
Barna T. Attila: <i>A konyha</i>	48
<i>Hendz áp, bébi, hendz áp!</i>	49

NYITOTT MŰHELY

Urbán Péter: „*Mindig úgy kellett írnom, mintha közben minden inogna körülöttem*”. *Beszélgetés Barna T. Attilával* 50

KÖNYVSZEMLE

Végh Attila: <i>Mezey Katalin: Ismernek téged</i>	63
Zsille Gábor: <i>Barna T. Attila: Régi kintorna dallamára</i>	64
Jámborné Balog Tünde: <i>Móser Zoltán – Tamás Menyhért:</i> <i>Holtak vigasza. Madéfalva, 1764</i>	65

SZERZŐINK 68

Számunkat Pató Róza szobrászművész munkáival illusztráltuk. A felvételeket Oláh Katalin Kinga készítette.